

РЕШЕНИЕ

№ 4929

гр. София, 19.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 03.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **1912** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на П. Л. Х., с постоянен адрес [населено място], район С., [улица], подадена чрез адв. И. Ч. А. срещу Решение № 1040-21-949 от 14.12.2022 г. на директора на Териториално поделение (ТП) на Националния осигурителен институт (НОИ) – С.-град, с което на основание чл. 117, ал. 3 КСО е оставена без уважение жалбата му против Разпореждане № 31932/17.10.2022 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 КСО.

С жалбата се иска отмяна на решението, без да са мотивирани конкретни основания по чл. 146, т. 1- 5 АПК. Жалбоподателят, позовавайки се на чл. 55 КСО, счита, че злополуката е трудова, тъй като е станала по време на извършване на работа, в интерес на предприятието.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – директор на ТП на НОИ С.-град, чрез упълномощен юрисконсулт, дава становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура не дава становище по жалбата.

Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав, след като прецени

събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят П. Л. Х. е подал Декларация за трудова злополука с вх. № 713/10.08.2022 г. по описа на ТП на НОИ С.-град (л.13), станала с него на 19.05.2022 г. на работното му място – склад, обект на „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, при управление на уред за повдигане на стока (електрокар), вследствие на падане, поради неизправност на уреда. Деклариран е вид на увреждането – „счупване на китка на дясна ръка“, довела до временна неработоспособност.

Във връзка с подадената декларация директорът на ТП на НОИ С.-град е издал Заповед № 1015-21-156/20.08.2022 г. (л. 21), с която на основание чл. 57, ал. 2 КСО е разпоредил да се извърши разследване на злополуката станала с П. Л. Х. на 19.05.2022 г. в осигурител „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД.

С писмо изх. № 31932/11.08.2022 г. (л. 34), получено на 15.08.2022 г., от осигурителя са изискани протокол за трудова злополука – приложение към чл. 2, ал. 2 от наредба за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки, трудов договор на лицето, длъжностна характеристика, служебна бележка за проведен начален инструктаж, копие от книга за начален инструктаж, инструктаж на работното място и периодичен инструктаж, обяснения от прекия ръководител и колеги, график за работа на пострадалия за м. май 2022 г. и служебна бележка за двама представители, които ще участват в извършване на разследването.

На основание чл. 2, ал. 2 от Наредбата за установяване, разследване и отчитане на трудовите злополуки със Заповед на осигурителя № 350/29.08.2022 г. (л.25) е възложено разследване на обстоятелствата на инцидента, като е определена комисия в състав С. Д. – Специалист ЗБУТ, И. Р. – ръководител отдел “Администриране на персонала“ и Д. Н. – ръководител сектор „Планиране и отчитане на работното време“.

За извършеното разследване е съставен Протокол № 50 от 06.10.2022 г., в който са описани резултатите от него (л. 22). Посочено е, че П. Х. е назначен на работа в „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с трудов договор № 0491/29.03.2022 г. (л.36) на длъжност „комплектовач“ в структурно подразделение S288 с адрес на обекта в [населено място], [улица]. Работникът работи при пълно работно време, на смени, по график при сумирано изчисляване на работното време. Съгласно длъжностната характеристика същият събира и подготвя разпределените поръчки за магазинната мрежа, транспортира комплектованата поръчка до рампата за натоварване, участва в разтоварването на стоката и укрепването на палетите и т.н. При изпълнение на ежедневните си трудови задължения е подчинен на началник склад и директор логистика. Длъжностната характеристика е връчена на работника срещу подпис (л.37).

Проведен му е начален инструктаж на 29.03.2022 г. и е издадена служебна бележка № 30 (л. 38). Въз основа на представените от осигурителя документи – протокол от осигурителя от 29.08.2022 г. (л.26), обяснения на Д. В. М. (л. 27), В. К. П. (л. 27 гръб) и Н. Г. Н. (л.28), таблица за отчитане на явяването и неявяването на работа за м.май 2022 г. (л.29 и л.46), е констатирано, че на дата 19.05.2022 г. П. Л. Х. е бил в почивка.

Последвало е издаването на Разпореждане № 31932 от 17.10.2022 г. на длъжностно лице при ТП на НОИ – С. град (л.47), с което на основание чл. 60, ал.1 КСО декларираната злополука с вх. № 713/10.08.2022 г. не е приета за трудова. Разпореждането е мотивирано с констатациите, че на 19.05.2022 г. П. Л. Х. е бил в почивка, по складовата система няма отчетена трудова дейност, което се подкрепяло и от обясненията на служителите. Посочено е, че съгласно Сведение от осигурителя изх.

№ S18/24 481 от 08.09.2022 г. (л.24) работникът няма свидетелство за управление на електрокар и поради тази причина не може да управлява никакво превозно средство на територията на склада. Формиран е извод на базата на всички установени факти и обстоятелства и при анализ на събраните доказателства, че злополуката не е станала във връзка или по повод на извършваната работа, нито при друга работа, извършвана в предприятието.

Описаното разпореждане е обжалвано пред директора на ТП на НОИ С.-град, който с процесното Решение № 1040-21-949 от 14.12.2022 г. го е потвърдил, отхвърляйки доводите за неговата незаконосъобразност.

Решението е връчено на жалбоподателя на 08.02.2023 г., видно от приложеното на л. 10 известие за доставяне.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване акт, след осъществен административен контрол. Същата е депозирана в законоустановения срок, предвид което се явява процесуално допустима, като разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "г" КСО разпорежданията за признаване или непризнаване на злополуката за трудова се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. По силата на чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им.

При тази нормативна регламентация и приложената на л. 8 Заповед № 1712/17.08.2015 г. на управителя на НОИ, съдът намира, че оспореното Решение № 1040-21-949 от 14.12.2022 г. е издадено от компетентен орган – директорът на ТП на НОИ – С.-град.

Идентичен извод следва и по отношение на потвърденото с него Разпореждане № № 31932/17.10.2022 г., издадено от инж. Е. К. – главен инспектор по осигуряването в сектор „Трудови злополуки“, отдел „Контрол по разходите на ДОО“, която съгласно Заповед № 1015-21-143/07.06.2018 г. (л. 49) на директора на ТП на НОИ С.-град, е определена да издава разпореждания по чл. 60, ал. 1 КСО за приемане или неприемане на злополуката като трудова.

Оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане отговарят на изискванията за форма съгласно чл. 117, ал. 5 КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 АПК. Посочени са фактически и правни основания за издаването им. Не се констатират съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да рефлектират върху валидността и обосноваността на упражнената компетентност.

При преценка на тяхната материална законосъобразност съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 55, ал. 1 КСО трудова злополука е всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. Трудова е и злополуката, станала с осигурен по чл. 4, ал. 1 и чл. 4а по време на обичайния път при отиване или при връщане от работното място до 1. основното място на живеене или до друго допълнително място на живеене с постоянен характер; 2. мястото, където осигуреният обикновено се храни през работния ден; 3. мястото за получаване на възнаграждение – арг. ал. 2.

Злополука е всяко внезапно увреждане на здравето, което може да бъде травматично (причинено от външно, обикновено физическо въздействие върху тялото и организма) или нетравматично - болест - § 1, т. 35 от ДР на ЗЗ. Съществените белези на злополуката са, че тя представлява внезапно (непредвидено и спонтанно) увреждане на здравето, което е резултат (последица) на вътрешно или външно (болестно) въздействие върху човешкото тяло или организъм.

Трудовата злополука е злополука (внезапно увреждане на здравето), станала при извършване на възложената от работодателя (за работници и служители по трудово правоотношение) или от органа по назначаването (за държавните служители) работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието (чл. 55, ал. 1 КСО). Следователно трудовата злополука, като внезапно увреждане на здравето, е резултат (последица, следствие) на извършваната работа. Предвид изложеното може да се направи извод, че за да бъде определено като трудова злополука едно внезапно увреждане на здравето, то трябва да е станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, включително и когато тя не се обхваща от трудовата функция, но е извършена в интерес на предприятието. Трудовата злополука като внезапно увреждане на здравето, е следствие, а извършваната работа е причината за това следствие, т. е. внезапното увреждане на здравето и извършваната работа са в причинна връзка по смисъла на Наредбата за медицинската експертиза (арг. от чл. 61, ал. 1, т. 6, чл. 66, чл. 72, чл. 73, ал. 1).

В конкретния случай от доказателствата по делото не може да се направи категоричен извод за настъпило с жалбоподателя, на 19.05.2022 г. внезапно увреждане на здравето, което да е получено в резултат на извършваната от него работа при осигурителя „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД или друга работа, извършвана в интерес на предприятието. Приложените по делото графици на работни смени установяват, че в деня на инцидента жалбоподателят не е бил на работа, тъй като по график е в почивка. При това положение не може да се приеме, че травматичното увреждане на здравето му, независимо от удостоверяването му с медицински документи, покрива изискванията на закона, за да се квалифицира като трудова злополука. На посочената дата същият не е бил на работа, което се потвърждава не само от представените по делото графици, но и от обясненията на негови колеги и преки ръководители. От това следва, че между настъпилото травматично увреждане на дясната ръка на жалбоподателя и извършваната от него работа няма пряка причинно-следствена връзка.

Защитната теза на жалбоподателя не се подкрепя и от представените по делото медицински документи. Видно от снетата анамнеза на Х. при посещението му в УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“ ЕАД (амбулаторен лист № 092343 - л.14), отразено е, че пострадалият е „паднал на улицата“. Издаден е първичен болничен лист за временна неработоспособност за периода от 23.05.2022 г. до 05.06.2022 г., т.е. 4 дни след инцидента.

Не са представени други доказателства, установяващи фактическият състав на трудовата злополука и конкретно, че травматичното увреждане на ръката на П. Х. е станало във връзка или по повод на извършваната от него работа при осигурителя „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. С оглед изложените в жалбата до съда твърдения, правилата за разпределяне на доказателствената тежест между страните (указана с определение по делото от 19.04.2023 г.) и предвид процесуалната пасивност на оспорващия, на основание чл. 171, ал. 5 АПК изрично му е съобщено, че не сочи

доказателства за настъпилата трудова злополука на дата 19.05.2022 г. До приключване на устните състезания от жалбоподателя не са представени доказателства в подкрепа на твърденията в жалбата. Не са посочени доказателствени средства и не са направени доказателствени искания. Процесуалната пасивност на жалбоподателя показва неангажираност към повдигнатия от него правен спор.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че Решение № 1040-21-949 от 14.12.2022 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № 31932/17.10.2022 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 КСО, е правилно и законосъобразно, постановено при спазването на процесуалните правила и материалния закон и е съобразено с целта на закона. Жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, в съответствие с нормата на чл. 143, ал. 4 АПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Размерът на същото, предвид фактическата и правна сложност на делото и осъществените от пълномощника на ответника процесуални действия, следва да бъде определено в минималния размер, установен в нормата на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно 100.00 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд София – град, III отделение, 75-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Л. Х. срещу Решение № 1040-21-949 от 14.12.2022 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което на основание чл. 117, ал. 3 КСО е оставена без уважение жалбата му против Разпореждане № 31932 от 17.10.2022 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 КСО.

ОСЪЖДА П. Л. Х. да заплати на Националния осигурителен институт разноски за настоящата инстанция в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: